

ПОЛІАСПЕКТНІСТЬ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ І ЕКОНОМІСТІВ

Сучасний стан розвитку українського суспільства характеризується перебувальною економічною, політичною і соціальною систем, які зорієнтовані на демократичні перетворення в нашій країні. Це зумовлює трансформацію суспільних цінностей та ідеалів, що висуває нові вимоги до особистості як суб'єкта соціального буття.

Перехід від тоталітарної до ліберальної моделі суспільного устрою, що відбувається в Україні останні 20 років, характеризується масштабними та динамічними змінами в політичній, економічній і соціальній сферах, які поступово змінюють стандарти трудової взаємодії в комерційних організаціях і установах.

Еволюція характеру професійного співробітництва, з одного боку, привела до підвищення економічної ефективності таких установ, а з іншого – заклала підґрунтя для жорстко конкурентного, індивідуально-егоїстичного типу міжособистісних відносин.

Особливо це стосується менеджерів і економістів, найбільш популярних у країні професій, інтерес до яких з боку молоді останнім часом значно перевищує можливі потреби. Інтеграція молодих спеціалістів цих напрямів до професійного середовища відразу після закінчення фахової підготовки вимагає наявності у них сукупності стійких особистісних характеристик, що гарантують збереження психічного, фізичного здоров'я та здатність до якісного виконання професійних функцій.

Очевидно, що закладання основ професійної соціалізації майбутніх економістів і менеджерів залежить від вищої школи, яка покликана формувати особистість, спроможну адекватно входити в існуючі соціальні системи.

Поліаспектність проблеми професійної соціалізації майбутніх менеджерів і економістів знайшла своє відображення в дослідженнях учених різних галузей.

Широкое коло філософських, соціологічних та психологічних питань розкрито в працях М. Вебера, Л. Виготського, Ф. Гіддінгса, У. Джеймса, Е. Дюркгейма, Е. Еріксона, К. Маркса, Г. Маркузе, А. Маслоу, Р. Мертона, Б. Скіннера, П. Сорокіна, Т. Парсонса, Е. Фромма, що є підґрунтям для загальнонаукового розуміння сутності феномену соціалізації особистості як детермінованого біологічною та індивідуально-психологічною природою людини процесу входження в ієрархічно вищу систему – суспільство.

Аналіз філософської, психологічної, соціологічної літератури дав змогу розглядати соціалізацію особистості як процес і результат засвоєння й активного відтворення людиною соціально-культурного досвіду (знань,

цінностей, норм, традицій) на основі її діяльності, спілкування і відносин у ході виконання соціальних функцій.

Соціалізація особистості в найширшому розумінні передбачає включення у трудові відносини, громадську активність, уміння адаптуватися до соціально-економічних змін, готовність до колективної взаємодії, сімейного життя під впливом керованих і некерованих зовнішніх – соціальних і внутрішніх – психологічних факторів, спрямованих на засвоєння індивідом культурних цінностей, норм, установок, зразків поведінки, властивих конкретному суспільству.

Результат професійної соціалізації найбільш адекватно може бути представлений через рівень професійних якостей, що зумовлюють успішність входження у професійну спільноту.